

РЕШЕНИЕ

№ 34687

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6508** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Агенция за държавно и финансово вземане (АДФИ), чрез главен юрк. Х. срещу Решение (без номер) от 09.05.2025г. по анд. № 15163/2024 г. по описа на СРС, НО, 13 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 11-01-343/22.08.2024 г., издадено от директор на АДФИ, [населено място], с което на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 35, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ) на Ц. Р. А. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 1 от Закона за финансовото управление и контрол на публичния сектор (ЗФУКПС).

В жалбата на АДФИ се оспорва решението на СРС, с което НП е отменено, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и наказаното лице не е възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и за двете съдебни инстанции. В представена писмена защита от 19.09.2025 г. е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Постъпил е отговор на касационна жалба от ответника – Ц. А., чрез адвокат Н., в който сочи че решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Пзовава се на съдебна практика.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът, чрез юрисконсулт Х. поддържа жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено и потвърдено НП по съображенията изложени в жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат Н., счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по същество, жалбата е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от СРС, съгласно чл. 220 от АПК, XXVIII касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение въззивния съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 01.07.2021 г. в „Българска банка за развитие“ ЕАД, [населено място], Ц. Р. А. – изпълнителен директор на „ББР“ ЕАД, [населено място] и ръководител на организация от публичния сектор по смисъла на т. 8 от пар. 1 на Допълнителните разпоредби на ЗФУКПС (обн. ДВ. бр. 21 от 10.03.2006 г.) е подписал писмо за потвърждаване на условията, при които адвокатско дружество „Д., Г., К. и В.“ да предоставя правни услуги на „ББР“ ЕАД (Писмото), с което е поел финансово задължение за заплащане на фиксирана месечна сума на стойност 7 000 евро без включен ДДС и разноски, без Писмото да е подписано и от лицето, отговорно за счетоводните записвания в „ББР“ ЕАД, и по този начин не е приложена задължителна контролна дейност „система за двоен подпис“ – нарушение на чл. 13, ал.3, т. 1 от ЗФУКПС.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, който е подписан с възражение, ще изложи допълнителни такива. Такива били депозираны в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН и са приети за неоснователни. Въз основа на АУАН е издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като липсва съответствие между правната квалификация на нарушението и описанието на обстоятелствата, при които е извършено, като формата и съдържанието на АУАН и НП не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Не е спорно, че при подписването на писмо – договор Ц. Р. А., в качеството си на член на Управителния съвет и изпълнителен директор на банката не е приложил задължителната контролна дейност "система за двоен подпис" по смисъла на чл. 13, ал. 3, т. 1 ЗФУКПС. Това обстоятелство е видно от писмата на банката до АДФИ, че контролните дейности: "система за двоен подпис" и "предварителен контрол за законосъобразност" по смисъла на чл. 13, ал. 3, т. 1 и т. 3 ЗФУКПС не са извършени при подписване на писмото-договор.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 ЗФУКПС ръководителите на организациите по чл. 2 ЗФУКПС отговарят за определяне на целите на организациите, идентифициране на рисковете за постигането им и за въвеждане на адекватни и ефективни системи за финансово управление и контрол в съответствие с изискванията на този закон. По смисъла на този закона и съгласно чл. 2, ал. 2, т. 8 ЗФУКПС организации от публичния сектор са търговските дружества, включително лечебните заведения, с над 50 сто държавно или общинско участие в капитала. Безспорно "Българска банка за развитие" ЕАД отговаря на горните критерии, като еднолично търговско акционерно дружество със сто процента държавно участие в капитала, поради което и попада в обхвата на ЗФУКПС. Обстоятелството че "Българска банка за развитие" ЕАД е кредитна институция, създадена със специален закон и със специфична дейност не води до обратния извод, тъй като законодателят в чл. 2, ал. 2, т. 8 ЗФУКПС не е предвидил изключение от правилото, че търговските дружества, с над 50 сто държавно или общинско участие в капитала, са организации от публичния сектор, а напротив към тях дори е добавил и лечебните заведения, които също са създадени със специален закон. Нормата на чл. 6 ЗФУКПС гласи, че ръководителите на организациите по чл. 2 отговарят за постигане целите на организацията, като управляват публичните средства по законосъобразен, икономичен, ефикасен и ефективен начин. Съгласно чл. 13, ал. 3, т. 1 ЗФУКПС контролните дейности се прилагат на всички нива в организацията и на всички етапи при постигането на целите, като те могат да са превантивни, разкриващи или коригиращи, и които трябва да включват най-малко система за двоен подпис, която не разрешава поемането на финансово задължение или извършването на плащане без подписите на ръководителя на организацията по чл. 2 от същия закон и на лицето, отговорно за счетоводните записвания. Т.е. ръководителите на "Българска банка за развитие" ЕАД следва да осигурят контролните по дейности ЗФУКПС, като приемат писмени политики и процедури, които да дават разумна увереност, че рисковете при изразходване на публичния ресурс са ограничени в допустимите граници, определени в процеса на управление на риска.

От приетите Правила за дейностите по одобряване и контрол на административните разходи в "Българска банка за развитие" ЕАД, както и процедура за възлагане на правни дейности, се установява, че отговорният за сключването на договора служител изготвя за одобрение предварително одобрение за разход, свързан с възлагане на правни дейности, като разходооправдателните документи се подписват от лицата, отговарящи за тяхното изпълнение. По делото, обаче липсват доказателства за спазване и на горните правила, които нямат характер на правила по ЗФУКПС, доколкото с тях се уреждат други по вид контролни дейности по Закона за кредитните институции (ЗКИ).

Настоящият състав на АССГ счита, че в случая Ц. А. в качеството си на член на Управителния съвет и изпълнителен директор на организация от публичния сектор, е бил длъжен да прилага системата на двоен подпис по чл. 13, ал. 3, т. 3 ЗФУКПС, която не разрешава поемането на финансово задължение или извършването на плащане без подпис и на лицето, отговорно за счетоводните записвания. По отношение на банката е приложима системата за двоен подпис по ЗФУКПС. Предвиденото в устава на "Българска банка за развитие" ЕАД съвместно представителство от двама изпълнителни директори или поне един изпълнителен директор и един прокурист има отношение към представителната власт, както и към законосъобразността на решенията на волеобразуващия орган, които са от компетентността на управителния орган. По отношение на контролните дейности по ЗФУКПС на общо основание е приложима системата за двоен подпис, независимо от обстоятелството, че всички документи се подписват от изпълнителния директор и член на управителния съвет на банката. Подписът на лицето, отговарящо за счетоводните записвания, е във връзка с необходимостта да се изиска експертно

становище относно законосъобразността, икономичността, ефикасността и ефективността на извършения разход на публични средства. В тази връзка контролната дейност по ЗФУКПС не разрешава поемането на финансово задължение или извършването на плащане без полагане на подписите на ръководителя на банката и на лицето, отговорно за счетоводните записвания, като без значение е дали ръководителите са двама, както и начина на представителство на организацията - заедно или поотделно. Това е така, тъй като подписите на представляващите банката имат значение относно законността на взетите управленски решения, но не и по отношение на контролната дейност и изискванията към системата за финансово управление, при която следва да е налице и втори подпис от лицето, отговорно за счетоводните записвания. В разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 3 ЗФУКПС ясно е регламентирано, че вторият подпис следва да е на лицето, отговорно за счетоводните записвания, а не просто да е налице втори подпис макар и той да е на член на управителния съвет на банката.

По отношение на санкцията в размер на 200 лв. същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Във връзка с гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на касатора искане за присъждане на разноски, на същата се дължат такива за юрисконсултско възнаграждение в размер от по 100 лв. за всяка съдебна инстанция – СРС и касационно производство (или общо в размер на 200 лв.), определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение (без номер) от 09.05.2025г. по анд. № 15163/2024 г. по описа на СРС, НО, 13 с-в

ПОТВЪРЖДАВА НП № 11-01-343/22.08.2024 г., издадено от директор на АДФИ, [населено място], с което на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 35, ал.1 от ЗДФИ на Ц. Р. А. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗФУКПС.

ОСЪЖДА Ц. Р. А. да заплати на Агенцията за Държавна финансова инспекция юрисконсултско възнаграждение в производството пред двете съдебни инстанции в общ размер на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.